

и се помолихъ да имъ даде малко пари, та да купятъ цвѣтята на бѣдното момиченце.

Като взехъ паритѣ, тѣ съ радостъ отидохъ при сирачето и купихъ набранитѣ цвѣтя. Бѣдното момиченце!—колко се нажали, като видѣ че двѣтѣ момиченца се радватъ на хубавитѣ цвѣтя и на здравата си майка, а тя мисли все за болната си майка.

Щомъ взе паритѣ отъ дѣцата, извика радостна: „Сега мама ще оздравѣ!“ и бържѣ, бържѣ отива та ѝ копува една топла пита, единъ протакалъ и малко ябълки. Още не влѣзла въ стаята, тя извика: „Ето ме, мила мамичко, ти ме търси, нали? Да знаешъ какво ти носѣж!! . .“ Съда при лѣгло то ѝ, поднасяж подаръка и ѝ цѣлува по челото.

Наистина на другий день майката бѣше вече по-добрѣ. Слѣдъ нѣколко дена тя съвсѣмъ оздравѣ. Сега нашето сираче бѣше и то щастливо, весело, както двѣтѣ момиченца.

КОЙ Е ПО СИЛЕНЪ ОТЪ МЕНЕ?

(Игра)

Иреждатъ се всичкитѣ играчи на колело. Изважда се единъ отъ тѣхъ и влиза въ колелото; той захваща да тича близо до играчитѣ, като вика: „кой е по силенъ отъ мене?“ Повтарѣж тѣзи думи три пѣти, на послѣдния пѣтъ показва на пѣкой играчъ и му казва: „тозъ“ и съ него ще си мѣрѣжтъ силитѣ.

Улавѣжтъ се двамата играчи за рѣцѣ и се теглятъ. Ако би да го вкара въ колелото, тогава той ще тича, като повтарѣж горнитѣ думи; а ако би играча да бжде искарачъ отъ вѣнъ, то той пакъ продължава да играе по сѣщий начинъ, до като намѣри по-слабъ да га замѣсти.

Така се продължава играта, до когато желяжтъ.
